

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Secunda gladij ancipitis de generali iudicio interpretatio. Sectio XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

in quo Dei verbum continetur, ut interpretatur D. Augustinus lib. 20. de Cini-
tat e Dei cap. 21. Secundò ex Richard. de S. Vict. quia in testamento veteri vitiæ
carnalia, in novo autem etiam spiritualia amputavit. Tertiò. Quia foris in nobis
luxuriam amputat carnis & intus malitiam refecat cordis. Quartò, quia in his,
qui contemnunt quæ præcipit, corpus & animam punit. Quintò, quia bonos à
malis, malosque à bonis discernit, & singulis vobis, quod merentur. Sextò &
postremò, ex Hugone Cardinale. Quia modo scindit bonos, qui se hic puniunt Hugo card.
iudicij timore, ne postea æterno supplicio puniantur: & in futuro scindet ma-
los, cruciatibus sempiternis.

Secunda gladij ancipitis de generali iudicio interpretatio.

S E C T I O N V.

SECUNDA expolitio est Ruperti, per hunc gladium intelligentis extremum. ^{Rupertus.}
& generale iudicium iuxta illud Deuteron. 32. Si acero ut fulgur gladium meum, ^{Deuterono-}
& arriperis iudicium misericordia mea. Quo loco posterior pars priorem explicauit, vt ^{mi 32. 41.}
Dei gladium iudicium gius esse intelligeremus. Hic igitur iudicij gladius vtra- ^{Semelias ge-}
que parte acutus, tunc de eo ore eius exhibet, hoc est utramque partem, dexteram ^{nervolo inde-}
scilicet, & sinistram pro cuiusque meritis efficaciter dijudicabit, atque discerneret: ^{cij. gladio}
exitus gladij ad dexteram hic erit. ^{comparatus.} venite benedicti Patriis meis: hoc namque dicto gla-
dius eius ita carnes deuorabit, vt iam non sit caro & sanguis, sed sint omnes car-
nis corruptione exuti, indutique incorruptionem, & immortalitatem, miroque
modo permanente natura, in alteram gloriam permutati: Exitus eiusdem gladij
ad sinistram hic erit. ^{Ruperti.} Discedite a me maledicti in ignem æternum. Vtrinque sic erit
efficax ille gladius, vnde malos diuidat à bonis, illos mittens in supplicium æter-
num, hos in gloriam sempiternam, ita ut semel ab iniuicem diuisi non possint ul-
tra permisceri: Et quidem rectè gladio auctoritate, hæc diuisio comparatur, quia vtrin-
que tam bonis quam malis erit illud iudicium formidabile, vt vtrique videantur
gladij aciem & divisionem perhorrescere, quemadmodum idem Rupertus ele-
ganter obseruauit, dum Salomonis thronum de quo agitur tertio Regum 10. ^{3. Reg. 6.}
& 1. Paralipomenon 9. mysticè explicaret, expanderetque duos illos leones in 1. Paral. 9.
utraque throni parte efformatos, qui libro suo 3. in libros Regum capite 31. Fe- Christi man-
cit Rex Salomon thronum de ebore grandem. Quis, inquit, est iste thronus tam grandis, tam ^{sistis ad in-}
mirabilis, nisi altitudo maiestatis in illo die nonissimo magni, & tremendi indicij Grandis ^{dicium ve-}
thronus est, quia grande iudicium expectamus. Est autem thronus ex ebore, quia iudicium ex
potestate constabat iustitia. Auro vestitur, quia nimis aurea Divinitatis iustitia reuelabitur,
sex ille habebat gradus, quia sex sensibiles iudicium per facietur. Eiusviri, & non dedissimis man-
ducare: si tamen & non dedissis mihi porum: hospes eram & non collegisti me. Nudus & non
cooperasti me: Infirmus & non visitasti me: In carcere & non venisti ad me: Matthæi 25. ^{Mat. 25. 35.}
Due manus hinc atque inde, duo sunt tenores hinc iustitia, inde misericordie. Duo leones
iuxta manus singulus, quia utrobiusque fortis, atque formidabilis erit indeq; veritas. Etenim as-
sistere omnibus iniquis condemnabatur, & a destra iustus vix saluabatur. 1. Petr. 4. Duodecim ^{1. Pet. 4. 18.}
leunculi super sex radus stantes, duodecim sunt Apostoli. Post hunc thronum Salomonis, id
est, pacifici Regis Christi, & gloria, & divinitate sunt in domo eius tanta copia, quanta scri-
pturna praesens significare non sufficit. Id de subditur, non erat argenti, nec alicuius pre- ^{Apofoliarum}
tij putabatur in diebus Salomonis, facitque ut tanta esset abundantia argenti in Hierusalem, dico, leoni
Quanta & lapidum, quia per alio iudicio in diebus illis aeternitatis nullius pretij reputabi- culti

tur argentum, quia nimis prophetia enarrabuntur, & lingue cessabunt, nullus iam mittetur ad predicandum, sed omnes perfecti erunt, in omnibus abundant purissimum charitatem. Haec tenet Rupertus. Vbi vides (quod erat nostrum institutum) utramque iudicij partem, tam quae ad misericordiam, quam quae ad iustitiam pertinet, esse terribilem, atque formidabilem: & propterea per duos leones expressam, quibus Salomonis manus superponebantur, id quod etiam hoc loco per utramque gladij aciem declaratur.

II. Illud mysterio non vacat, quod gladius in ore sit, non ad latus accinctus, ut consuetudo gestandi gladij postulare videbatur: & quamquam ea statim raso succurrat, cum hic gladius mysticus sit, siue verbum Dei in vniuersum iuxta priorem expositionem, siue Christi iudicis in extremo iudicio sententia: iuxta postteriorem, significans, recte in ore gestari, cum verumque ore proficeretur: Tamen pro illius tritici rei cognitione aduentendum est, Christi tripli modo gestare gladium. Primum accinctum, secundum in ore, tertium in manu. Accinctum quidem, Psal. 44. *Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime.* In ore hoc loco.

Psalm 44. 4. Denique in manu Psal. 7. *Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrabit, arcum suum terrenat & parauit illum:* Quo significatur Dei in puniendo progressus. Primum enim habet gladium accinctum, ostendendo potentiam, ut terreat, deinde gladium in ore ponit, comminando, ut deterrat. Denique cum neutrum sufficit, gladium vagina exxit, ac vibrat, ut pecutiatur, iuxta illud Exodii. *Euaginabo gladium*

Ezod. 15. 9. *meum, interficiet eos manus mea.* Et Ezechiel 5. *Gladium euaginabo post eos.* Vnde recte dicitur exhibat, seu ut est Græcè *εντοπευθείη*, hoc est, procedens ab ore scilicet ad manum, ut Dei in puniendo quidem quasi progressus indicetur. Exhibat enim gladius ab ore quasi progrediens, ut inde eum manus ad vibrandum, ac percutiendum attiperet. Atque haec sit prima ratio, cur in ore gladius apparuerit. Secunda est, recte stellas quidem in manu, gladium autem in ore habet: quia ad benefaciendum est, quam ad puniendum propensior, atque adeo ferè supplicia comminatur & loquitur, beneficia autem recipi impertitur & confert: vnde desponsi manibus dicitur. Canticorum 5. *Manus cum tornatis aurea, plena hyacinthis,* seu ut Doctores Hebrei transferunt, *manus cum orbis auris:* & est lenitus, manus eius veluti spæra aureæ sunt, quæ in orbem continuo per beneficentiam feruntur, suarumque gratiarum lucem, & influxum communicant mortalibus, quemadmodum ex orbium celestium motu pendet rerum inferiorum conseruatio. Quod vero subditur, *plena hyacinthis*, idem significat: est enim hyacinthus lapis pretiosus, quare manus eius plena sunt hyacinthis, id est, pulcherrimus, & pretiosissimus gratiarum lapillis, quos continent, & hominibus subinde spargunt. Huic eidem expositioni concinit editio vulgata, cum ita habet, *Manus eius tornatis, hoc sensu: virtus Dei rerum omnium effectrix, cuiusque munificentissima natura tornatilis est, propter summam in operando, & beneficiando celeritatem (est enim tornatoria ars velocissima); tum etiam propter rectitudinem, quam in agendo retinet, est enim eadem ars maximè certa, circinus enim ille, cui affixa sunt ea, quæ torno elaborantur, est veluti norma corum, quæ efficiuntur, iuxta illud Esaie 44.*

Dicit in operando & beneficiando celeriter. *In circino tornavit illud.* Cum è contrario ea, quæ sunt scalpello, se sunt sunt ad regulam reuocanda. Est ergo Deus in operando rectissimus, & quæ torno sua opera elaborat, iuxta illud Genes. 1. *Vidit Dominus cuncta, quæ fecerat, & erant valle bona: aurea* vero dicuntur, quia in diuinis operibus Dei munificentia munificè resplendet, quia opum suarum thesauros liberaliter omnibus distribuit.

III. Eandem igitur ob causam stellas hic in manu habet, quas omnibus offert gladium

dium autem, id est punitionem in ore, quia ferè comminationibus mortales per-
terrefacit, ac non ita frequenter gladium ad manum transfert, id quod non obser-
vatur significatur Psalm. 7. cum dicitur. *Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibravit,* Cominatio-
areum suum tetendit, & parauit illum, & in coparauit vasa mortis, sagittas suas ardentes morta-
bue effecit. Vbi omnia vides esse preparationes ad praelium, remque omnem in p- lisperiere
liendo & probando gladio, & in sagittis veneno imbuendis versari, nō mineri- psalm. 7. 13.
ense percuti, in neminem sagittam iaci, quae est elegans obseruatio D. Basil. Basil.

comment. eius Psalm. *Comminatorius*, inquit, *sermo est, non statim minatur vulnera, sed* um
phragas, mortes, sed armorum vibrationem, velut preparationem quandam ad ultionem in-
tentat, quemadmodum ergo qui arma abstergunt, ac poliunt, pugnae mox incunda acrem af-
fertum, & alacritatem significant, sic & sermo hic Deinotum ad ultionem ostendere volens,
gladium illum vibrare dixi.

Tertia ratio, habet in ore gladium, ob eam causam, quam supra ex Ruperto at-
tulimus: quia verba Dei sententiam ferentis in die iudicij instar gladij feriet, Sententia 72-
percutiētque impios. Maiori enim, haud dubiè acerbiorique doloris seniu affi- proborum 5-
cierunt dannati, cum audient. *Te maledicti in ignem eternum,* quam si acutissimo caroq. 3.
gladio medie scarentur unde meritò Bern. tract. de diligendo Deo, & serm. 3. in
Psalm. 90. illam Christi in damnos sententiam, verbum asperum appellari exi-
stimauit eodem Psalmo, cùm dicitur, *Ipsa liberavit me de laque venantium, & à ver-*
bo astro. Quarta & postrema, Ad significandam Christi Divinitatem, quippe qui
potestatem, quæ per gladium significatur, vel in ipso ore, id est verbis habeat, ea
enim est Dei potestas, ut solo verbo omnia possit efficere iuxta illud Psalm. 34. *Psalm. 32. 9.*
Ipsa dixit & facta sunt, mandauit & creatas sunt, Quem locum expendens D. Ambro. D. Ambros.
lib. 1. Hexam. c. 9. super illud. *Fiat lux, & facta est lux, Non ideo, inquit, dixit ut seque-*
retur operatio, sed dicto aliquantum negatum, unde pulchre Davidcum illud, *Dixit, & facta est,* Dicere Dei,
quia dictum impletum effectum. Idem significauit Paulus ad Hebr. 1. cùm dixit: *Portans om-*
niam verbo virtutis sue. Itaq; dicere Dei facere est: vnde eo ipso quod benedicit ali-
cui, ei benefacit, imo cuius benedictioni nihil aliud est, quam beneficia, quemad-
modum est perspicuum ex Gen. 1. cùm dicitur: *Benedixite eis, id est piscibus, & avibus,* Genet. 1. 5.
dicens, Crecite, & multiplicamini: & homini etiam benedixit dicens. Crecite, & Genet. 1. 22.
multiplicamini: quibus locis benedixisse, nihil aliud fuit, quam generandi poten-
tiam contulisse.

Cur facies eius similis dicitur Soli, cùm lucet in virtute sua.

Cur facies eius, sicut Sol lucet in virtute sua.

SECTIO XVI.

GREECE est, ρεῖ νόμος αὐτὸς ὡς ἡλιος φένει εἰ τὴ διωράμει εἰ τὸ, quamquā 1.
verò φίσ non solum faciem, sed etiam oculum & aspectum significet, hic
tamen pro face ponitur, cùm iam de oculis dictum sit: illud autem *In virtute, seu*
ut est Graecē & τὸ διωράμει, hoc est, in potentia, & fortitudine, solem significat eū
maxime lucet, hoc est, cum nobis in meridie fulgentissimus apparet: itaque
facies Christi dicitur similis soli, cùm lucet in virtute sua, hoc est splendi-
dißima, & instar lucidissimi solis iradians, in quam nemo possit fixo obtru- Facies Christi
tu oculorum aciem intendere, quin eximio eius splendore praestringatur. Sed p̄i, dictum a
iam quid facies hoc loco significet, explicandum. Primum igitur Richardus.

G. ij